

Ny Fanambaran'i Jesoa Kristy — Laharana Enina Ambin'ny Folo

Ny Fampiharihariana ny Kotrokorana Fito: Fanadihadiana Ara-paminaniana momba ny Apokalypsy sy ny Tantara Miafina

Jeff Pippenger
2023-11-15

Efa nametraka teo anoloantsika ny filaharan'ireo zava-mitranga ara-paminaniana izay asehon'ny tantara miafina momba ireo kotro-baratra fito, araka ny anehoana izany ao amin'ny Apokalypsy toko faha-iraka ambin'ny folo ka hatramin'ny faha-telo ambin'ny folo. Tsy mbola tonga eo amin'ilay dingana amin'ny fivoaran'ireo zava-mitranga ireo isika izay hampitoviana ny tantaran'ny tandroky ny Protestantisma sy ny tandroky ny Repoblikanisma. Ary tsy mbola nametraka fototra fahazoana koa isika mba hamaritana mazava tsara ny anjara asan'ny Islamo ao amin'ny hafatry ny Antso Amin'ny Miasakalina. Kanefa, misy fahamarinana iray tena manan-danja mifandray amin'ireo zava-mitranga ireo, izay manondro izay tsy maintsy ataon'ny olona iray rehefa mahazo ny fahamarinana izay avoaka amin'ny tombo-kase. Ny fitahian'ny Apokalypsy dia ahitana ny andraikitra “hitandrina” ireo zavatra izay voasoratra.

Ny tantaran'ny tantara izay sokafana dia mampita ny herin'Andriamanitra mpamorona ho an'izay hihaino sy hamaky ary hitandrina izay zavatra voasoratra ao anatiny. Koa tonga ny fotoana hialana amin'ny fandinihantsika ny fitantarana faminaniana farany ao amin'i Isaia, sy ny Apokalypsy toko faha-iraka ambin'ny folo ka hatramin'ny faha-telo ambin'ny folo, mba hampiorina ny hevitra sy lanjan'ireo “telo andro sy tapany” izay nahafaty an'i Elia sy Mosesy teny an-dalambe amin'ilay lalambe lehibe ara-pahalalana, izay mamakivaky ny lohasahan'ny taolana maina maty. Izay ho faritantsika ankehitriny dia ny tandindon'ny “efitra.”

Tamin'ny lahatsoratra farany dia nofaritantsika ireo vavolombelona ara-paminaniana efatra momba ny filaharan'ireo fisehoan-javatra izay aorin'ny tantara miafina momba ny kotrokorana fito. Ny andalan'ny sarin'i Kristy, ny andalan'ireo vavolombelona roa, ny andalan'ny sarin'ny bibidia, ary ny andalan'ny mpanjakan'ny avaratra sandoka.

Ny tapany faharoa amin'ny tsipiky ny mpanjaka sandoka avy any avaratra dia manomboka amin'ny fanomezam-pahefana ny fahefana papa tamin'ny taona 538. Avy eo ny fahefana papa, izay mpanjaka ara-panahy sandoka avy any avaratra, dia nanitsakitsaka an'i Jerosalema ara-panahy sy Isiraely ara-panahy nandritra ny arivo sy roanjato ary enimpolo taona.

Ary ho lavon'ny lelan-tsabatra izy, ary ho entina ho babo any amin'ny firenena rehetra; ary Jerosalema hohitsahin'ny jentilisa mandra-pahatanteraky ny andron'ny jentilisa. Lioka 21:24.

Jaona dia nasaina nandrefy ny fitoerana masina sy ny antokon'olona koa, nefa nasaina navelany kosa ny kianja ivelany, satria efa nomena ny Jentilisa izany nandritra ny roa ambin'ny folo zato sy enim-polo taona.

Ary nisy volotara nomena ahy, mitovy amin'ny tehina fandrefesana; ary nitsangana ilay anjely ka nanao hoe: Mitsangàna, ka refeso ny tempolin'Andriamanitra sy ny alitara ary izay miankohoka ao anatin'ny. Fa ny kianja izay eo ivelan'ny tempoly dia avelao, ka aza refesina; fa nomena ny Jentilisa izany; ary ny tanàna masina dia hohitsakitsahiny roa amby efa-polo volana. Apokalypsy 11:1, 2.

Jaona sy Lioka dia manambara fa ny Jentilisa no “hanitsakitsaka” an'i “Jerosalema” mandritra ny “volana roa amby efa-polo.” Jaona no mamaritra ny faharetany, ary Lioka no manondro ny famaranana ny tantara. Ireo vavolombelona roa ireo dia miresaka ny fanontaniana ao amin'ny Daniela toko fahavalo, andininy faha-telo ambin'ny folo.

Ary reko ny olomasina iray niteny, ary hoy ny olomasina iray hafa tamin'ilay olomasina iray izay niteny hoe: Mandra-pahoviana no haharetan'ny fahitana ny amin'ny fanatitra isan'andro sy ny fandikan-dalàna mampaharingana, ka hanolorana ny fitoerana masina sy ny antokon'ny miaramila mba hohitsakitsahina? Daniela 8:13.

Ny fanontaniana momba ny faharetan'ny fotoana izay hanitsakitsahana ny fitoerana masina sy ny antokon'olona, dia manondro fahefana roa mpandrava izay hanatanteraka izany fanitsakitsahana an'i Jerosalema izany, izay aseho ao amin'i Daniela ho “ny fitoerana masina” ary koa ho “ny antokon'olona.” Ny fahatakarana fototra marina momba ity andininy ity, araka ny nambaran'i J. N. Andrews, dia izao: ny andininy dia manondro fahefana roa mpandrava, izay nanitsakitsaka ny fitoerana masina sy ny antokon'olona. Ny fahefana mpandrava voalohany resahina ao amin'ny andininy dia ny fanompoan-tsampy, ary ny faharoa dia ny fahefan'ny papa. Ny teny hoe “antokon'olona” dia fomba fitenin'i Daniela ilazana izay antsoin'i Jaona hoe “ny mpivavaka” ao amin'ny tempoly, izany hoe ao Jerosalema.

“MISY ‘FANDRAVANA’ ROA AO AMIN'I DANIELA 8.—Nataon'i Josiah Litch mazava loatra izany zava-misy izany ka atolotray ny teniny:”

“Ny fanatitra isan'andro' no famakiana hita amin'ny lahatsoratra amin'ny teny anglisy ankehitriny. Kanefa tsy misy zavatra toy ny fanatitra hita ao amin'ny teny tany am-boalohany. Eken'ny rehetra izany. Fanampim-panazavana na fanorenana napetraky ny mpandika teny eo amboniny izany. Ny famakiana marina dia hoe: ‘ny isan'andro sy ny fandikan-dalàna mahalao,’ ka ny isan'andro sy ny fandikan-dalàna dia ampifandraisin'ny hoe “sy;” ny fahalaoan'ny isan'andro sy ny fandikan-dalàna mahalao. Fahefana roa mpandravarava izy ireo, izay natao handrava ny fitoerana masina sy ny tafika.” —Prophetic Expositions, Boky 1, pejy 127.

“Mazava fa ny fitoerana masina sy ny antokon'olona dia hohitsakitsahina eo ambanin'ny tongotra noho ny fanatitra isan'andro sy ny fahadisoana mampaharingana. Ny famakiana amim-pitandremana ny andininy faha-13 dia mametraka mazava io hevitra io. Ary io zava-misy io dia manaporofa zava-misy iray hafa, dia izao: fa ireo faharavana roa ireo no endrika lehibe roa nampiasain'i Satana hiezahana handrodana ny fanompoam-pivavahana sy ny asan'i Jehovah. Ny fanamarihan'i Mr. Miller momba ny hevitra ireo voambolana roa ireo, sy ny fomba narahiny tamin'ny famantarana izany heviny izany, dia aseho eo ambanin'ity lohateny manaraka ity:”

“NY FANDRAVANA ROA DIA NY FANOMPOAN-TSAMPY SY NY FAPANJAKAN’NY PAPA”

“Namaky hatrany aho, nefa tsy nahita tranga hafa izay ahitana azy [ny isan’andro], afa-tsy ao amin’ny Daniela. Dia nalako [tamin’ny fanampian’ny boky fitadiavana andininy] ireo teny izay nijoro mifandray aminy hoe: “hanaisotra”; izy no hanaisotra “ny isan’andro”; “hatramin’ny andro hanesorana ny isan’andro”, sns. Namaky hatrany aho, ka nihevitra fa tsy hahita hazavana momba ilay teny; nony farany anefa dia tonga teo amin’ny 2 Tesaloniana 2:7, 8 aho. “Fa ny zava-miafin’ny heloka dia efa miasa sahady; saingy izay manakana ankehitriny ihany no hanakana mandra-panaisotra azy tsy ho eo intsony, ary amin’izany vao haseho ilay ratsy fanahy”, sns. Ary rehefa tonga teo amin’io andinin-teny io aho, ô! tena niseho mazava sady be voninahitra tokoa ny fahamarinana! Eo izany! Izany no “isan’andro”! Ary ankehitriny, inona no tian’i Paoly holazaina amin’ny hoe “izay manakana ankehitriny”, na misakana? Ny “lehilahin’ny ota” sy ilay “ratsy fanahy” dia ny fivavahana papaly no tiana holazaina. Koa inona ary no misakana ny fivavahana papaly tsy haseho? Nahoana, ny fanompoan-tsampy izany; koa noho izany, ny “isan’andro” dia tsy maintsy midika hoe fanompoan-tsampy.”—Second Advent Manual, pejy 66.” J. N. Andrews, The Sanctuary and the 2300 Days, 33, 34.

Ho fanatanterahana ny “impito heny” ao amin’ny Levitikosy toko faha-enina amby roapolo, ny fanompoan-tsampy dia nanitsakitsaka ny fitoerana masina sy ny tafika nandritra ny roa ambin’ny folo-jato sy enim-polo taona, ary avy eo ny fahefana papaly dia nanao izany asa izany koa nandritra ny roa ambin’ny folo-jato sy enim-polo taona fanampiny. Ny papasy dia nanitsakitsaka an’i Jerosalema nandritra ny roa ambin’ny folo-jato sy enim-polo taona araka an’i Lioka sy Jaona, mandra-pahazoan’ny papasy ny ratra mahafaty azy tamin’ny 1798. Raha esorina amin’ny 1798 ny roa ambin’ny folo-jato sy enim-polo taona, dia tonga amin’ny 538. Raha esorina amin’ny 538 ny roa ambin’ny folo-jato sy enim-polo taona, dia tonga amin’ny 723 talohan’i Kristy, rehefa i Asyria, ilay tena mpanjakan’ny avaratra tamin’izany fotoana izany, no nitondra ny fanjakan’i Isiraely avaratra ho amin’ny fanandevozana.

Jaona dia manondro ihany ny roa ambin’ny folo zato sy enimpolo taona izay nanitsakitsahan’ny fahefana papa ny fitoerana masina sy ny maro; fa Lioka kosa miresaka ireo fe-potoana roa samy roa ambin’ny folo zato sy enimpolo taona izay nanitsakitsahan’ny fanompoan-tsampy sy ny fahefana papa an’i Jerosalema, satria hoy izy: “mandra-pahatanteraky ny andron’ny jentilisa.” Lioka dia maneho fa ny fanitsakitsahana an’i Jerosalema dia mihoatra noho ny “andro” iray monja, fa antsoiny hoe fahatanterahan’ny “andron’ny” jentilisa izany.

Mazava ho azy fa, tamin’ny taona 1856, ny Adventisma Millerita dia tonga Laodiseana, ary fito taona tatỳ aoriana dia nolaviny ny fahamarinan’ny “fotoana impito” ao amin’ny Levitikosy toko faha-26; noho izany dia tsy hain’ny Adventisma ny mahita ireo zava-misy tsotra ara-Baiboly ireo. Ny zava-misy izay ambarako eto dia izao: ny tantara miafina momba ny kotrokorana fito, izay manondro marika telo, sy fe-potoana iray eo anelanelan’ny marika voalohany sy ny marika faharoa, ary avy eo fe-potoana faharoa eo anelanelan’ny marika faharoa sy ny marika fahatelo, dia aseho ao anatin’ny tsipika faminanian’ily mpanjakan’ny avaratra sandoka.

Nanolotra tamin'ny 723 tal. J.K. io andalana io, tamin'ny nandehanan'ny fanjakan'i Isiraely tany avaratra ho amin'ny fanandevozana teo an-tanan'ny mpanjakan'i Asyria, mpanjakan'ny avaratra ara-bakiteny. Avy eo, tamin'ny 538, dia nomena fahefana ilay mpanjakan'ny avaratra ara-panahy, ary tamin'izany izy dia nanitsakitsaka an'i Jerosalema ara-panahy nandritra ny arivo sy roan-jato ary enim-polo taona hafa, mandra-pahazoany ratra mahafaty tamin'ny 1798. Hatramin'ny 723 tal. J.K. ka hatramin'ny 538, dia hery jentilisa hatrany no nitana an'i Isiraely tao ambanin'ny fanapahany.

Ny tsipik'i Kristy dia manondro ny fanosorana ny tena mpanjakan'ny avaratra tamin'ny batisany tamin'ny taona 27, ary roa arivo sy enimpolo amby zato andro ara-paminaniana tatỳ aoriana dia nohomboana tamin'ny hazo fijaliana Izy. Avy eo dia nomen-kery ny mpianany hitory ny hafatry ny tena mpanjakan'ny avaratra, mandra-pitoraham-bato an'i Stefana tamin'ny taona 34. Ny fotoana tokana izay tsy nandehanan'i Kristy an-tongotra nandritra ireo roa arivo sy enimpolo amby zato andro manontolo tamin'ny asa fanompoany, dia tamin'izy niditra tao Jerosalema nitaingina tamin'ilay fidirana feno fandresena. Koa dia nanitsakitsaka an'i Jerosalema nandritra ny roa arivo sy enimpolo amby zato andro Izy, tahaka ny nataon'ny mpianany taorian'ny hazo fijaliana. Ireo tsipika roa tonta, dia ny mpanjakan'ny avaratra sandoka sy Kristy, ilay tena mpanjakan'ny avaratra, dia samy nanitsakitsaka an'i Jerosalema sy ny tafika nandritra ny roa arivo sy enimpolo amby zato andro.

Ny fanompoan-tsampy dia sandoka naka tahaka ny rafitra fanompoam-pivavahana tao amin'ny fanompoana tao amin'ny fitoerana masina etỳ an-tany an'ny Jiosy ara-bakiteny, ary ny papaizima dia sandoka naka tahaka ny fanompoana ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra an'ny Jiosy ara-panahy. Ny enimpolo amby roanjato sy arivo taona an'ny fanompoan-tsampy dia nifanandrify tamin'ny enimpolo amby roanjato sy arivo andro an'i Kristy, ary ny enimpolo amby roanjato sy arivo taona an'ny papaizima dia nifanandrify tamin'ny enimpolo amby roanjato sy arivo andro an'ny mpianatra.

Samy mitahiry ao anatiny ny firafitra ara-paminaniana mitovy tanteraka momba ny tantara miafina an'ireo kotrokorana fito, izay nanomboka novahana ampahibemaso tamin'ny Jolay, 2023. Ny famahana dia tanteraka tamin'ny ampahany noho ny fanekena ny fahadisoam-panantenana voalohan'ny hetsika Millerita. Io fahadisoam-panantenany voalohany io no nampiditra vanim-potoana iray, izay antsoina hoe “fotoana fiandrasana” ao amin'ny fanoharana ny amin'ny virijina folo. Nifarana tany amin'ny fivoriana an-toby tao Exeter, New Hampshire, ilay “fotoana fiandrasana”, rehefa tafapetraka tanteraka ny hafatry ny Antso Amin'ny Mamatonalina. Ny fivoriana an-toby tao Exeter no tonga famantarana faharoa, izay avy eo nampiditra vanim-potoana iray izay nitoriana ny hafatry ny Antso Amin'ny Mamatonalina, mandra-pahatongan'ny famantarana fahatelo dia ny fitsarana sy ny fahadisoam-panantenana farany.

Ny mari-pamantarana telo dia ny fahadisoam-panantenana voalohany, ny hafatry ny Antso amin'ny Miasakalina, ary ny fahadisoam-panantenana farany. Ireo mari-pamantarana telo ireo dia mifanaraka amin'ny teny hebreo hoe “fahamarinana”, izay maneho ny litera voalohany sy fahatelo ambin'ny folo ary farany amin'ny abidy hebreo. Ny voalohany sy ny farany, samy fahadisoam-panantenana avokoa, dia maneho ny sonian'i Alfa sy Omega.

Tsy misy fanehoana mivantana momba ireo arivo sy roanjato sy enimpolo andro ao amin'ny tantaran'ny Millerita, kanefa ny tantaran'ny Millerita no tantaran'ny hetsika voalohany, ary noho izany dia tandindon'ny hetsika farany izy. Ny tantaran'ny fahadisoam-panantenana voalohany ao amin'ny hetsika farany dia nanomboka tamin'ny 18 Jolay 2020, ary aseho ao amin'ny Apokalypsy toko faha-iraika ambin'ny folo izany. Ao amin'ny Apokalypsy toko faha-iraika ambin'ny folo, dia novonoina ireo vavolombelona roa, manamarika ny fahadisoam-panantenana voalohany ao amin'ny hetsika farany, izay efa notandindomin'ny hetsika voalohany.

Ao amin'ny Apokalypsy toko faha-iraika ambin'ny folo, ny fahadisoam-panantenana dia nampiditra vanim-potoana roa arivo amby enim-polo amby roanjato andro izay nitoeran'ny fatin'izy ireo teo amin'ny lalana, ka izany no nanamarika ny fotoana niandrasana ao amin'ny fanoharana. Tamin'ny fitsanganany tamin'ny maty dia nasandratra ho famantarana izy ireo tamin'io ora io ihany izay nisy ny fitsarana momba ny lalana Alahady. Ny tantaran'ireo vavolombelona roa ireo dia ahitana vanim-potoana an'ohatra roa arivo amby enim-polo amby roanjato andro.

Ny antsipiriany momba ny fihetsiky ny anjely fahatelo ao amin'ny tantara miafin'ny kotrokorana fito dia manome famaritana voafaritana kokoa noho ireo tsipika mitovy hafa; nefa ny tsipiky ny anjely fahatelo, ny tsipiky ny tena mpanjakan'ny avaratra, ary ny tsipiky ny mpanjakan'ny avaratra sandoka, dia samy manana ireo toetra faminaniana mitovy ihany: teboka fanombohana, arahin'ny fe-potoana iray izay mahatratra teboka afovoany, ary izany kosa dia arahin'ny fe-potoana iray izay mahatratra ny fitsarana eo amin'ny teboka farany.

Ny arivo sy roanjato sy enim-polo andro dia singa fototra ao amin'ny tantara miafina momba ireo kotrokorana fito. Ny arivo sy roanjato sy enim-polo andro dia aseho amin'ny endriky ny “efitra” ao amin'ny Apokalypsy toko faha-roa ambin'ny folo.

Dia nandositra nankany an-efitra ravehivavy, izay nananany fitoerana voaomana avy tamin'Andriamanitra, mba hameloman'izy ireo azy any mandritra ny arivo amby roanjato sy enim-polo andro. Apokalypsy 12:6.

Ny fiangonana dia nandositra nankany an-efitra mba handositra ny fanitsakitsahan'ny fahefan'ny papa nandritra ny roa ambin'ny folo zato sy enimpolo taona. Ny andininy faha-efatra ambin'ny folo dia manome porofo hafa koa.

Ary nomena an-dravehivavy ny elatra roa an'ny voromahery lehibe, mba hanidinany ho any an-efitra, ho any amin'ny fitoerany, izay amelomana azy mandritra ny fotoana iray sy fotoana maro ary antsasaky ny fotoana, hialany eo anoloan'ny menarana. Apokalypsy 12:14.

Nandositra niala tamin'ny fanenjehan'ny dragona sy ny fahefana papaly ny fiangonana nandritra ny arivo sy roanjato sy enimpolo taona; noho izany, ny “efitra” dia tandindon'ny arivo sy roanjato sy enimpolo andro. Miseho mivantana impito ao amin'ny bokin'i Daniela sy ny Apokalypsy izany isa izany, nefa aseho amin'ny fomba maro hafa koa ao amin'ny Soratra Masina. Amin'ny tranga tsirairay, dia maneho ny “impito” ao amin'ny Levitikosy faha-enina amby roapolo izany.

Na izany fanompoan-tsampy izany no nanitsakitsaka ny fitoerana masina sy ny tafika hatramin'ny 723 talohan'i Kristy ka hatramin'ny taona 538, na ny fahefan'ny papa no nanitsakitsaka an'i Jerosalema ara-panahy sy ny mpivavaka ao anatiny, dia samy fanoharana ny fanaparitahana ny vahoakan'Andriamanitra izany, izay vokatry ny nandikan'ny vahoakan'Andriamanitra ny fanekena momba ny "Sabatan'ny tany" araka ny aseho ao amin'ny Levitikosy toko faha-dimy amby roapolo sy faha-enina amby roapolo. Ao amin'ny toko faha-enina amby roapolo dia antsoina hoe adin'ny faneken'Andriamanitra izany.

Dia hampiditra sabatra hamelezana anareo Aho, izay hamaly ny adin'ny fanekeko; ary raha tafangona ao anatin'ny tanànanareo ianareo, dia handefa areti-mandringana eo aminareo Aho; ary hatolotra eo an-tanan'ny fahavalo ianareo. Levitikosy 26:25.

Ny fikomiana nanohitra ny faneken'Andriamanitra no nahatonga teo amin'ny vahoakan'Andriamanitra ny fanandevozana sy ny fanaparitahana, izay aseho ho ny "ady amin'ny fanekeko." Raha tsy takarina ny famaizana, izay antsoin'i Daniela hoe ny "ozona" sy ny "fianianana" an'i Mosesy, sady antsoina koa hoe ny "ady amin'ny fanekeko," dia manajamba ny olona izany ka tsy ahitany ny hevitra lalina kokoa momba ny asan'i Kristy araka izay aseho ao amin'ny Daniela toko fahasivy. Fanombanana tsy miova momba ny vahoakan'Andriamanitra izay ao anatin'ny fahajamban'i Laodikia ao amin'ny asa soratr'i Ellen White ny hoe tsy afaka "misaina avy amin'ny antony mankany amin'ny vokany" izy ireo. Mety hilaza ianao fa mahazo ny roa ambin'ny folo amby enimpolo amby roanjato taona tamin'ny Vanim-potoana Maizina, nefa raha tsy fantatrao ny "antony" nahatonga izany fanitsakitsahana izany, dia jamba ianao.

Ary hotafisiny amin'ny maro ny fanekena mandritra ny herinandro iray izy; ary eo afovoan'ny herinandro dia hampitsahatra ny fanatitra alatsa-drà sy ny fanatitra izy; ary noho ny fihanaky ny fahavetavetana dia hataony laonany izany, dia mandra-pahatongan'ny fahataperana aza, ary izay efa voatendry dia haidiny amin'izay laonany. Daniela 9:27.

Ny fanamafisan'i Kristy ny fanekena dia mifandray mivantana amin'ny "adihevitra momba ny fanekeny." Ny faharetan'ny "ozona" dia dimy amby roanjato sy roa arivo taona, ary ny faharetan'ny nanamafisan'i Kristy izany fanekena izany indrindra dia dimy amby roanjato sy roa arivo andro. Mifanaraka amin'ny teny hebreo hoe "fahamarinana," izay manome ny rafitry ny tantara miafin'ny kotro-baratra fito, ny herinandro ara-paminaniana izay tokony hanamafisan'i Kristy ny fanekeny dia nanana mari-dalana telo, izay asehon'ny litera voalohany sy fahatelo ambin'ny folo ary farany amin'ny abidy hebreo.

Ny mari-pamantarana voalohany tamin'ilay herinandro dia ny batisany, ny mari-pamantarana faharoa dia ny hazo fijaliana, ary ny farany dia ny fahafatesan'i Stefana. Ny fandavana ny hahita ny "fito andro" ao amin'ny Levitikosy toko faha-enina amby roapolo, araka ny nitarihan'ny anjely avy any an-danitra an'i William Miller hahita ny "fito andro," dia manafaoana ny fahafahana hahita amin'ny fahafenoany ilay faminaniana izay nandatsahan'i Kristy ny ràny sy nanamafisany ilay fanekena izay nolavin'ny olony fahiny ara-bakiteny. Izay rehetra hohonjeha amin'ny farany dia tsy maintsy hanana fahatakarana ampahany sy tsy feno momba ny "fahamarinana" ihany. Nefa tsy misy olona voavonjy izay minia mandà tsy hahita ny "fahamarinana." Iray ihany ny lalana mankany amin'ny Ray, ary izany dia amin'ny alalan'i Jesosy, ary Jesosy no "fahamarinana."

Izany dia fahatakarana mendrika hosaintsainina, satria miresaka ny fanekena ao amin'ny Levitikosy toko faha-dimy amby roapolo sy faha-enina izany. Ny “ozona” amin'ny “fotoana impito” dia nentin'izy ireo tamin'i Isiraely ara-bakiteny fahiny noho ny tsy fahavononany hampihatra ny toromarika momba ny famelana ny tany hitsahatra sy ny fanatanterahana ny baikon'ny Jobily. Fahotana tamin'ny tsy fanaovana izany. Nentina taminy ny ozona noho izy ireo tsy nanao asa izay nandidiana azy hatao, fa tsy noho izy ireo nandika mivantana didy iray, toy ny hoe aza mamono na aza mangalatra. Nataony tsinontsinona fotsiny ireo toromarika mifandray amin'ny famelana ny tany hitsahatra. Ireo Advantista izay tsy manaiky fotsiny ny “fotoana impito” (izay notarihin'ny anjely ho hitan'i William Miller) noho ny antony tsotra izao izay tsy nohamasinina, dia tsy mba naka fotoana mihitsy handinihana marina ny fahamarinana, ary manatanteraka io karazana fikomiana amin'ny tsy fanaovana io ihany amin'ny fanaovana tsinontsinona ilay fanazavana momba ilay fanekena ihany izay nataon'i Isiraely ara-bakiteny fahiny tsinontsinona. Ny fiandohana dia maneho an-tsary ny fiafarana.

Ny arivo sy enim-polo amby roanjato andro ao amin'ny Apokalypsy toko faha-12, izay amantarana azy ho “efitra”, dia tandindon'ny “fotoana fito”. Na ny arivo sy enim-polo amby roanjato andron'ny asa fanompoan'i Kristy, na ny arivo sy enim-polo amby roanjato andron'ny asa fanompoan'ny mpianatra, dia samy maneho ny herinandro manontolo izay nanamafisana ny fanekena. Ary na ny arivo sy enim-polo amby roanjato taona izay nanitsakitsahan'ny fivavahana jentilisa ny olon'Andriamanitra, na ny arivo sy enim-polo amby roanjato taona izay nanitsakitsahan'ny fahefana papaly ny olon'Andriamanitra, dia samy maneho ny “fotoana fito” manontolon'ny ozon'i Mosesy.

Ao amin'ny Apokalypsy toko faha-iraka ambin'ny folo, rehefa afaka enimpolo amby roanjato sy arivo andro, dia averina ho velona ireo taolana maina mba hiditra amin'ny fanekena amin'ny maha-iray hetsy amby efatra arivo amby efatra alina azy. Kanefa mba hahatanterahany izany fifandraisan'ny fanekena izany, dia takiana aminy ny hanatanteraka ny fepetran'ny fanekena, tahaka izay nataon'i Daniela tao amin'ny toko fahasivy. Ny fepetran'ny fanekena momba ny “fotoana fito” dia mirakitra toromarika manokana ho an'izay mahita ny tenany ao amin'ny tanin'ny fahavalo. Rehefa ireo izay mifoha amin'ny zava-misy fa efa naely patrana izy dia maniry ny hiverina amin'ny Tompo, ny Levitikosy enina amby roapolo no manome toromarika ny amin'ny fomba tokony hiverenany.

Ary izay sisa tavela aminareo dia hihena ka ho levona noho ny helony any amin'ny tanin'ny fahavalonareo; ary noho ny heloky ny razany koa dia hihena ka ho levona miaraka aminy izy. Raha miaiky ny helony sy ny heloky ny razany izy, dia ny fahadisoany izay nandikany tamiko, ary koa ny nandehanany nanohitra Ahy; ary koa raha miaiky izy fa Izaho kosa dia nandeha nanohitra azy ka nitondra azy ho any amin'ny tanin'ny fahavalony; raha amin'izany ny fony tsy voafora ka manetry tena, ary ekeny amin'izany ny famaizana noho ny helony: dia hotsaroako ny fanekeko tamin'i Jakoba, ary ny fanekeko tamin'i Isaka koa, ary ny fanekeko tamin'i Abrahama koa no hotsaroako; ary hotsaroako ny tany. Levitikosy 26:39–42.

Ny fitenenana hoe “mihalemy ka ritra” ao amin'ny Soratra Masina dia midika ho levona, simba ary lany ringana. Ny mihalemy ka ritra dia midika ho mihasiswa mandra-pahatonga ho taolana maina

maty. Ary io fampianarana io dia manondro fahafatesana, satria asehony ho ireo izay mifoha amin'ny toe-pahasahiranany ka hita ho “ao amin'ny tanin'ny fahavalonareo.”

Ny fahafatesana no fahavalo farany ho levonina. 1 Korintiana 15:26.

Tamin'ny 18 Jolay 2020 no nitranga ny fahadisoam-panantenana voalohany tao amin'ny fihetsiketsehan'ny anjely fahatelo. Izany dia efa nasehon'ny tandindona navelan'ireo fahadisoam-panantenana voalohany hafa rehetra ao amin'ireo lalam-panavaozana ara-paminaniana masina. Ao amin'ny Ezekiela toko faha-37 dia faritana ho toy ny efa rava, simba ary levona hatramin'ny farany ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany, mandra-pahatongany ho lohasahan'ny taolana maina maty fotsiny. Ao amin'ny tanin'ny fahavalo izy ireo, dia ilay tanin'ny fahafatesana. Ao amin'ny Apokalypsy faha-11, novonoina ireo vavolombelona roa ka navela teo amin'ny arabe. Mifanaraka avokoa ny mpaminany rehetra. Koa Mosesy dia miteny amin'ireo izay maty eo amin'ilay arabe mandalo ao amin'ny lohasahan'i Ezekiela. Ao anatin'ny toe-pahadisoam-panantenany no anomezana toromarika azy amin'ny alalan'i Jeremia.

Koa izao no lazain'i Jehovah: Raha miverina ianao, dia hampodiko indray, ary hijoro eo anatrehako ianao; ary raha avahanao ny sarobidy hiala amin'ny tsinontsinona, dia ho tahaka ny vavako ianao; aoka izy ireo no hiverina aminao, fa ianao kosa aza miverina aminy. Jeremia 15:19.

I Jeremia dia ampandrenesina fa raha maniry hiteny ho an'Andriamanitra izy, dia tsy maintsy miverina, ary amin'izany dia tsy maintsy manavaka ny sarobidy amin'ny vetaveta izy. Ny tontolon-kevitra ny andininy dia manondro fa ny vetaveta dia ireo izay tsy tokony hiverenany. Raha aseho ao amin'ilay andininy ho ao anatin'ny toetry ny fahadisoam-panantenany izy, dia ambarany fa irery izy.

Tsy nipetraka teo amin'ny fiangonan'ny mpaneso aho, na nifaly; nipetraka irery aho noho ny tananao; fa nofenoinao fahatezerana aho. Jeremia 15:17.

Tsy niara-nipetraka tamin'ny “fivorian'ny mpaniratsira” i Jeremia, satria nipetraka irery izy. Tsy tokony hiverina ho amin'ny ratsy fanahy izy, dia ireo izay fivorian'ny mpaniratsira. Tamin'ny 1863, ny Adventisma dia nanomboka ny fiverenany ho amin'ny “fivorian'ny mpaniratsira” rehefa niverina tamin'ny fomba fiasa ara-Baiboly an'ny zanakavavin'i Babylona izy mba handavana ny “impito” an'i Mosesy. Kanefa Jeremia dia miresaka manokana kokoa ny amin'ny andro farany noho ny tantaran'ny Millerita. Rehefa mifoha amin'ny zava-misy fa any amin'ny tanin'ny fahavalo izy ireo izay ao amin'ny lohasahan'ny taolana maina, dia tsy tokony hiverina velively ho amin'ireo izay nifaly noho ny fahafatesany teny an-dalambe. Afaka miverina ho amin'i Jeremia io antokon'olona io, fa izy kosa tsy afaka miverina ho amin'izy ireo.

Fa raha hiverina izy, dia tsy maintsy tanterahiny koa ireo toromarika nomen'i Mosesy izay mifandray mivantana amin'ny “impito.” Ireo izay maty eny an-dalambe ao amin'ny Apokalypsy toko fahairaika ambin'ny folo dia maty mandritra ny telo andro sy tapany, izay ara-paminaniana dia ny “efitra.”

Izany no antony ahatanterahan'ny fifohazan'ny maty voalohany amin'ny alalan'ny hafatra iray izay mahatonga ny taolana hiforona sy hifamatotra, nefa mbola tsy velona izy ireo. Ilaina ny hafatry ny rivotra efatra, dia ilay hafatry ny fanisiana tombo-kase, mba hampivadika azy ireo ho tafika lehibe sy mahery. Ny hafatra voalohany izay mampiray azy ireo dia avy amin'ny “feo.”

Ampionòny, ampionòny ny oloko, hoy Andriamanitrareo. Mitenena amin'ny fon'i Jerosalema, ary miantsoa aminy mafy, fa tapitra ny adiny, voavela ny helony; fa efa noraisiny tamin'ny tanan'i Jehovah ny valiny indroa heny noho ny fahotany rehetra. Feon'izay miantso any an-efitra hoe: Amboary ny lalan'i Jehovah, ataovy mahitsy any an-tany efitra ny lalambe ho an'Andriamanitsika. Ny lohasaha rehetra hasandratra, ary ny tendrombohitra sy ny havoana rehetra haetry; ny miolakolaka hatao mahitsy, ary ny tany mikitoantoana hatao lemaka. Isaia 40:1–4.

Ang boses ay nagmumula sa ilang, na isang sagisag ng pagkakawatak-watak ng “pitong panahon.” Ang tinig na iyon ay nasa ilang, sapagkat si Ezekiel ay dinala rin sa libis ng mga tuyong buto. Siya ay nagpapatotoo mula sa mismong libis, hindi mula sa malayo.

Ny tanan'i Jehovah dia tao amiko, ka nentiny nivoaka tamin'ny Fanahin'i Jehovah aho, ary napetrany teo afovoan'ny lohasaha izay feno taolana. Ezekiel 37:1.

Ny lohasaha dia ny efitra mandritra ny telo andro sy tapany. Ny teny fikasana avy amin'ilay feo dia izao: voavela ny helok'i Jerosalema, ary tapitra ny adiny. Io teny fikasana io dia maneho ny fanisiana tombo-kase ny efatra arivo amby efatra alina amby iray hetsy, izay tanterahina amin'ny andro farany. Kanefa ny famelana ny helony dia ampifandraisina amin'ny fandraisany “avo roa heny” noho ny fahotany rehetra. Ny fanafody atolotr'i Mosesy dia mitaky fanekena tsy ny helony ihany, fa ny heloky ny razany koa. Raha manatanteraka izany didy izany izy, dia havela ny helony.

Hohamafisintsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ireo fahamarinana ireo.

Eny, ny Isiraely rehetra dia nandika ny lalànao, dia tamin'ny nivadihany ka tsy hihainoany ny feonao; koa dia naidina taminay ny ozona sy ny fianianana izay voasoratra ao amin'ny lalàn'i Mosesy, mpanompon'Andriamanitra, satria efa nanota taminy izahay. Ary nohamafisiny ny teniny, izay nolazainy hanohitra anay sy ny mpitsaranay izay nitsara anay, tamin'ny nitondrany loza lehibe taminay; fa tsy mbola nisy natao ambanin'ny lanitra rehetra tahaka izay natao tamin'i Jerosalema. Araka izay voasoratra ao amin'ny lalàn'i Mosesy dia tonga taminay izao loza rehetra izao; kanefa tsy nanao fifonana teo anatrehan'i Jehovah Andriamanitray izahay, mba hialanay amin'ny helokay sy hahalalantsika ny fahamarinanao. Daniela 9:11–13.